

Studerendes forventninger

Et kritisk syn på terminalrum og computere i forbindelse med
Informationsvidenskab

Villars Gimm, 20063185.

Nicki T. Hansen, 20030605.

Tegn: 55.904

Problemformulering.....	3
Indledning	3
Metode.....	3
Generelt om kvalitativ metode	4
Interview Generelt	5
Semi-struktureret interview	5
Fokusgruppeinterview	6
Gruppeinterview	6
Gruppediskussion.....	7
Fokusgruppe.....	7
Joint narrative	7
Ekspertinterview	8
Analyseværktøjer	8
Meningskondensering.....	8
Kodning og kategorisering	8
Empiribeskrivelse	9
Analyse.....	10
Forventninger.....	10
De fysiske rammer på Adorno	11
Terminalrum og Computere	12
Humanistisk IT-afdeling og Magtens Balance	17
Fra Stationær til Bærbar	19
Konklusion.....	20
Litteraturliste	21
Evaluering og Refleksion	21

Alle siderne er fælles ansvar.

Problemformulering

Formålet med denne opgave er, at undersøge den inkongruens der eksisterer mellem studerendes forventninger ved studiet Informationsvidenskab og de aktuelle realiteter der eksisterer på studiet. Opgaven fokuserer primært på terminalrummet og computerne i Adorno¹, og de omkringliggende omstændigheder for at de er som de er, med henblik på at belyse problemer med brugen af disse.

Indledning

Vi har i vores daglige gang i Adorno observeret, at der er en inkongruens i hvad nye studerende ved studiet informationsvidenskab forventer af de fysiske rammer for studiet og de aktuelle rammer, der tilbydes af instituttet. Vi vil i denne opgave undersøge disse forventninger, både i form af fysiske rammer, undervisningsformer og de ressourcer instituttet tilbyder. Vi vil endvidere undersøge instituttets synspunkt på de ressourcer, der tilbydes. Ressourcerne indbefatter de fysiske rammer (undervisningslokaler, terminalrum og grupperum), brug af computerne og det administrative ansvar for ressourcerne.

Terminalrummet og computerne i Adorno er specielt fokuspunkt for denne opgave, da vi ser store dele af disse som en unødigt udgift for instituttet, baseret på vore egne erfaringer og observation af medstuderendes brug af disse. Denne opgave vil vise om disse observationer er korrekte og hvorvidt det er økonomisk fornuftigt at vedbevare computerne i det omfang og i den form som de har nu.

På vores årgang havde adskillige studerende problemer med at benytte computerne, og vi ønsker at undersøge, hvad årsagerne til de problemer kan være.

Metode

Denne opgave baserer sig på to interviews – et fokusgruppeinterview med fire studerende og et semi-struktureret ekspertinterview med Steffen Brandorff, leder af Institut for Informations- og Medievidenskab.

Vi anvender teorier fra Uwe Flicks *An Introduction to Qualitative Research*. Vi forklarer i følgende teoriafsnit om de specifikke teorier, der er anvendt, men opremser dem her, for hurtig reference:

- Kvalitativ metode
- Semistruktureret interview
- Ekspertinterview
- Fokusgruppeinterview

Vi benytter endvidere analyseværktøjer fra samme litteratur, som forklares i første del af analyseafsnittet. De er også opremset her for hurtig reference:

- Kodning

---

¹ Adorno er Institutets primære undervisningsbygning.

- Kategorisering
- Meningskondensering

Vi vedlægger seks bilag, som indeholder følgende:

- 1) Vores interviewguide til interviewet med Steffen Brandorff.
- 2) Vores interviewguide til fokusgruppeinterviewet.
- 3) Steffen Brandorff interviewet i lydformat (wma fil).
- 4) Fokusgruppeinterview del 1 i videoformat (mov fil).
- 5) Fokusgruppeinterview del 2 i videoformat (mov fil).
- 6) Fokusgruppeinterview del 3 i videoformat (mov fil).

De fire sidste bilag er samlet på én dvd, designet "Bilag 3-6" og filerne ligger i roden af denne.

Generelt om kvalitativ metode

Kvalitativ metode er et modstykke til den kvantitative metode. Hvor kvantitativ metode er baseret på en standardisering af svarmuligheder, er kvalitativ mere beregnet til den enkeltes svar. I kvalitative interviews kan svar uddybes med mere subjektivt og kontekstuel indhold. (Flick 2006, s. 11-12.)

Der er et sket en ændring i den generelle undersøgelsesmetode indenfor de seneste år. Dette betyder, at hvor psykologiske og sociologiske undersøgelser tidligere ville være baseret på kvantitative undersøgelser, er der nu en tendens til at bruge kvalitative undersøgelser. Dette er sket på den baggrund, at undersøgelser bliver mere fokuserede på den kontekstuelle og subjektive svar fra interviewpersonerne. Subjektiviteten er ikke forbeholdt interviewpersonerne, det er også noget interviewerens påtager sig. I kvantitative undersøgelser er der lagt stor afstand til interviewerens holdninger, mens dette er modsat i kvalitative undersøgelser. Det giver sig udtryk i måden at stille spørgsmålene på og tilgangsvinklen til undersøgelsen. (Flick 2006, s. 12 & 16.)

Traditionelt, før den bredt accepterede brug af kvalitativ metode, ville sociologer og psykologer have fulgt de mere stringente og præcise metoder som naturvidenskabelige studier bruger, men dette giver nogle mangler, da hver situation ikke er ens for de da situationer ikke kan anskues absolut iflg. det humanistiske paradigme, hvor naturvidenskaben anskuer mange ting absolut. Der kan være mange faktorer, som spiller ind, hvor det ikke er muligt at få eksakt data. Det kan for eksempel være svært at forklare, hvordan et raskt menneske, der har penge til ordentlig mad og ellers gode levestandarder, kan få psykiske mén. En kvantitativ undersøgelse af dette, kan ikke nødvendigvis finde sandheden, da subjektet selv skal afsløre det.

Flick citerer Beck og Bonß:

Science no longer produces 'absolute truths', which can uncritically be adopted. (Flick 2006, s. 13.)

Det er den holdning, der har været en årsag til ændringen i undersøgelsesmetoder, da det ikke længere er muligt for forskere at lave sandheder, som passer til alle situationer, men derimod er

forskning blevet meget kontekstuel og subjektiv. Det betyder, at der er mere fokus på den individuelle situation end at finde generelle metoder til alle formål.

Som et eksempel kan forskere ud fra et sociologisk synspunkt se, at skizofreni er mere udbredt blandt den fattige del af befolkningen. Men den undersøgelse undlader informationer, blandt andet om, hvordan de lever med sygdommen eller under hvilke omstændigheder sygdommen er udbrudt. Det er den kvalitative undersøgelses styrke, da det er muligt at undersøge individets situation og hvad deres subjektive mening er til sygdomme og deres bud på deres tilstand. (Flick 2006, s. 15-16.)

Interview Generelt

Interview er en metode, der har mange anvendelsesmuligheder. Det at interviewe, er en af de nyere former for indsamling af data. Denne form fungerer primært i den kvalitative tilgang, da et givent subjekt kommer med unikke svar som man er nødt til at analysere fra et kvalitativt synspunkt. Semi-strukturerede interviews har tiltrukket opmærksomhed og bliver brugt bredt. Der er flere former for interviewtyper, men vi bruger ikke alle i vores opgave. Følgende er de former vi har følt er vigtigst til dataindsamling i denne opgave. (Flick 2006, s. 149.)

Semi-struktureret interview

Denne interviewform bliver navngivet på to måder, enten som semi-struktureret eller semi-standardiseret. Vores hovedlitteratur navngiver det semi-standardiseret (Flick 2006, s. 155), mens forelæser skriver det som semi-struktureret. Vi har valgt at bruge semi-struktureret, fordi ordlegen er pedantisk og ligegyldig. Det er det samme. Flicks semi-standardisering er det samme som semi-struktureret fra forelæsningsen.

Semi-struktureret interview er udviklet af de to psykologer Brigitte Scheele og Norbert Groeben, og blev udviklet for at finde hverdagsviden gennem interview. Som et eksempel kan der nævnes kræft: almindelige mennesker har en subjektiv teori til, hvorfor folk bliver syge med kræft eller hvad konsekvenserne af kræft kan være. Fordi lægevidenskaben ikke har fundet årsagen til kraft, er der mange som har holdninger til denne. Man kan undersøge disse subjektive holdninger, ved at lave semi-strukturerede interviews med disse lægfolk. På denne måde får interviewer den interviewedes spontane svar og holdninger til et specifikt område. (Flick 2006, s. 155.)

Et semi-struktureret interview er udformet således at interviewer har en kategoriinddelt liste med spørgsmål, som vedkommende bruger til at indsamle data fra den interviewede. Denne liste bruges ikke slavisk, men er derimod en interviewguide, som kan hjælpe de involverede parter tilbage til emnet efter et sidespor. (Flick 2006, s. 159.)

Den teoretiske ide bag den semi-strukturerede metode er at skabe en subjektiv baggrund, med hvilken interviewer kan uddybe emner og få adgang til underforstået viden. Hvis en interviewer laver en subjektiv baggrund om at alle på en offentlig arbejdsplads ikke laver noget, og laver sine

spørgsmål med den baggrund, vil interviewereren sandsynligvis få meget at vide om hvor meget de i virkeligheden laver på en given arbejdsplads. På den måde får interviewereren information fra en interviewperson, der har viden om et område. (Flick 2006, s. 160.)

Fokusgruppeinterview

Flick inddeler fokusgruppeinterview i fire underdele

- 1) Gruppeinterview
- 2) Gruppediskussion
- 3) Fokusgruppe
- 4) *Joint narrative*

(Flick 2006 kap. 15)

Fælles for de fire er, at man genskaber en kontekst og indsamler data i denne kontekst, modsat f.eks. monologen, der hører til i et narrativt interview. Ved at gøre dette, prøver interviewereren at komme nærmere en hverdagsinteraktionssituation for de interviewede personer. Denne hverdagskontekst kan frembringe andet data end det, der ville blive genereret ved kun at være interviewereren overfor den interviewede, grundet eventuel usikkerhed, utryghed eller andre hæmmende psykologiske eller sociale forhold mellem de to. (ibid., s. 189).

Gruppeinterview

Flick forklarer gruppeinterview ved at citere M.Q. Patton's² definition, der er som følger:

A focus group interview is an interview with a small group of people on a specific topic. Groups are typically six to eight people who participate for one-half to two hours. (ibid., s. 190).

I denne form for interview, skal interviewereren holde objektivitet, i den forstand, at en enkelt undergruppe ikke dominerer diskussionen, og mediering er derved en af interviewerens vigtige opgaver. Endvidere skal interviewereren aktivere de mere reservede personer, således at alle kan få deres synspunkt ind i diskussionen. Gruppeinterviewet fungerer som et selvregulerende interview, da de involverede personer kan rette på hinanden og derved "rense" det data, der bliver indsamlet. Når der er enighed om dataet, opnås der en konsensus sandhed blandt de interviewede, som er mere korrekt end data fra en given person ville være – teoretisk set. En problemkilde i dette er, hvis en interviewer ikke formår at kontrollere magtforholdet i interviewet og der derved bliver trumfet et synspunkt igennem, som måske ikke er korrekt. Denne form for interview er netop dét, et interview og ikke en diskussion. Diskussionsdelen er en bieffekt, som kun fungerer i forbindelse med fejlretningsprocessen eller som uddybning på et givent svar. (Ibid., s. 190).

Et gruppeinterview skal derfor benyttes på situationer, hvor man ellers kunne have lavet et ordinært interview og hvor der er et korrekt svar eller retning af svar. Hvis man vil undersøge

---

² Michael Quinn Patton er en amerikansk professor og forfatter, som har skrevet flere bøger om kvalitative metoder. Se nærmere om ham på: <http://www.sagepub.com/editorDetails.nav?contribId=501968>

meninger, er et gruppeinterview ikke den rigtige løsning, da ideen er at den samlede gruppe skal lave et konsensusvar, og ikke diskutere.

Gruppediskussion

Gruppediskussioner bruges til mere tvetydige spørgsmål, hvor der ikke er et korrekt svar. Et debatprogram på tv bruger ofte gruppediskussioner, om f.eks. politiske emner, hvor de debatterende har hver deres holdning, men ikke prøver at komme til en konsensus.

Flick fremviser forskellige kategoriseringer af grupper, såsom *naturlige grupper*, som er et naturligt udpluk fra hverdagen, *kunstige grupper*, som er specielt udvalgt og sammensat til diskussionen og *ægte grupper*, hvilket vil sige grupper, der eksisterer i forvejen udenfor diskussionen, såsom venner eller familie. Der vises endvidere en modsætning mellem *homogene* og *heterogene grupper*. I homogene grupper har hvert medlem af gruppen en lignende baggrund og indgangsvinkel til emnet for diskussionen, og i heterogene er der en spredning af indgangsvinkler til emnet. For at eksemplificere, i en politisk debat ville en diskussion mellem konservative være en homogen gruppe, og en debat mellem SF og Dansk Folkeparti være en heterogen gruppe. I denne interviewform er interviewerens rolle det at være moderator. En moderator kontrollerer magtforholdet i en diskussion og bestemmer, hvilket emne der skal debatteres. Endvidere er moderatoren også bestemmende for hvornår en given diskussion bliver afsluttet. Ultimativt skal intervieweren dog kun skabe grobund for en fornuftig diskussion og så vidt muligt ikke forstyrre den interviewedes initiativ. (Flick 2006, s. 192-193.)

De største problemer, der kan være med denne form for interview er organisatoriske, da moderatorrollen kan være besværlig for intervieweren at vedholde, da en diskussion kan komme ud på et sidespor hurtigt. Endvidere skal moderatoren sørge for at alle parter får deres synspunkt på banen, ellers er det synspunkt ikke muligt at analysere senere. Udover dette er optagelsen, transskriptionsarbejdet og tolkningen af en gruppediskussion et meget stort og potentielt besværligt arbejde. (Ibid., s. 196.)

Fokusgruppe

Fokusgruppens specialitet er den eksplicite brug af gruppeinteraktioner til at fremprovokere data og indsigt, som ellers ikke ville være nemt at indsamle. Et godt fokusgruppeinterview involverer en heterogen gruppe mennesker der ikke kender hinanden i forvejen, da dette fjerner eventuelle implicite forhold, der ville eksistere og flytter diskussionsniveauet til et niveau, hvor det kan aflæses og analyseres. Interviewerens rolle er her at skabe et afslappet miljø, så der skabes en uformalitet i diskussionen, således at hver person kan bidrage med sit synspunkt og sine meninger. En fokusgruppe har de samme begrænsninger som en gruppediskussion, specielt med optagelse og transskription af interviewet. (Ibid., s. 197-199.)

Joint narrative

Joint narrative er kun nævnt her for at fuldende Flicks inddeling af fokusgruppeinterviews. Interviewet går ud på at stimulere en gruppe, der allerede kender hinanden, til at forklare en situation med en lang "multilog", eller en historie fortalt af flere personer, som fungerer som en

monolog for en gruppe, der hele tiden retter og tilføjer data til sig selv. Fordelen i denne metode er, at genskabe den hverdag, som gruppen lever i og derved forklare situationen i de synspunkter de individuelle personer oplever den i. (Ibid., s. 200-201.)

Ekspertinterview

Et ekspertinterview er et interview, hvor en person bliver interviewet med fokus på vedkommendes position og kapaciteter som ekspert for et givent felt. Personen selv er, for interviewets vedkommende, ligegyldig og skal kun ses som repræsentant for et ekspertområde. Dette betyder at felt, hvormed interviewet kan handle, er meget afgrænset, og interviewerens rolle er derfor, mere end i et semi-struktureret interview, at kontrollere interviewet og styre det i en, for eksperten, relevant retning. Der er flere måder hvorpå denne interviewform kan fejle, såsom at eksperten viser sig ikke at være ekspert på området alligevel; eller at eksperten ikke kan forblive i sin ekspertrolle og udtaler sig som privatperson. (Flick 2006, s. 165.)

Analyseværktøjer

Fortolkning af data kan forfølge to modsatrettede mål. Det første handler om at finde udtalelser og sætte dem ind i den kontekst, og derved tolke ud af teksten og inddrage anden viden. Korte passager kan derfor have flere siders fortolkninger, som udforsker baggrunden og omstændighederne for den givne udtalelse. Det andet mål handler om at reducere mængden af data ved at kategorisere, opsummere og/eller parafrasere. (Flick 2006, s. 295-296.)

Vores analyse involverede primært en overordnet kategorisering og kodning af det indsamlede data, men også en bagvedliggende meningskondensering af de interviews vi brugte lavede.

Meningskondensering

Meningskondensering betyder man reducerer det antal ord der bliver benyttet for at videregive en mening. Der udtrykkes det samme basale meningsindhold, på meget færre ord. Dette skaber overblik for en given analytiker, som kan sammenligne på tværs af mange flere sider tekst, når hvert emne/afsnit er afkortet til få sætninger. Meningskondensering er meget ligesom kategorisering og kodning, da man for hvert afsnit, i en given størrelse, samler meningen til det vigtigste.

Kodning og kategorisering

Kodning og kategorisering to sider af samme sag, da begge handler om at opdele data i passende kategorier.

Den store forskel ligger i hvornår disse kategorier bliver oprettet. I kategorisering laver man kategorierne før man analyserer den indsamlede data, og nogle gange endda før man indsamler dataet. Et semi-struktureret interview bruger f.eks. en interviewguide, som typisk har overordnede kategorier, hvilket er en form for kategorisering. Dette gør vi, hvilket kan ses i bilag 1

og 2. Ved kodning skabes kategorierne undervejs i analysen og denne kategorisering er ofte meget mere præcis end almindelig kategorisering, som typisk er mere overordnet.

Empiribeskrivelse

Som nævnt i metodeafsnittet, har vi samlet data i form af to interviews; et semi-struktureret ekspertinterview med Steffen Brandorff, leder for IMV, og et semi-struktureret fokusgruppeinterview med 4 studerende på informationsvidenskab fra forskellige årgange og forskellige indgangsvinkler.

Interviewet med Steffen Brandorff blev optaget på diktafon den 6. december 2007 og blev valgt på grund af hans position i administrationen, som den person, der godkender alle beslutninger vedrørende informationsvidenskab. Han sidder derfor i den unikke position som repræsentant for instituttets administration og har en implicit viden om maskineriet bag facaden. Denne viden er ikke synlig for studerende, og er derfor interessant for vores problemformulering. Interviewet varede 58 minutter.

Fokusgruppeinterviewet blev optaget på video den 7. december 2007, dagen efter vores ekspertinterview. Grunden til vi brugte videooptagelser er, at vi ville kunne kende de forskellige anvendte personer fra hinanden, hvilket kan være besværligt på lydoptagelser. Vi brugte fire personer til interviewet fra forskellige årgange på informationsvidenskab, for at give et bredt udsnit af studerende.

Fokusgruppen var som følger:

Kristoffer Sørensen (KS) 25 år, 1. semester, blev udvalgt som repræsentant for 1. årgang og fordi han netop fravalgt de stationære computere på Adorno, til fordel for at købe en ny bærbar. Som repræsentant for første årgang, har han en frisk indgangsvinkel til lokaler, computere og forventninger generelt til studiet.

Lars Dahl (LD) 23 år, 5. semester, på supplerung i multimedier, tutor og administrator for wub³, blev udvalgt på baggrund af hans tekniske indsigt og som repræsentant for 3. årgang. Derudover er han er sent i bachelorforløbet og af den grund har akkumuleret mere relevant viden end resten af fokusgruppen.

Ture Gjørup (TG) 34 år, 3. semester, instruktør i Digital Repræsentation, blev udvalgt på grund af hans baggrund som instruktør for 1. årgang i digital repræsentation⁴. Med den baggrund har han arbejdet i Adorno med flere indgangsvinkler, både som instruktør for 1. årgang, men også som 2. års studerende med undervisning i programmering på sit 1. år.

³ Wub er et websted, styret af LD og har ikke ingen officiel kontakt til instituttet. Webstedet fungerer som forum for de studerende som LD er tutor for, dvs. årgang 2006 og 2007.

⁴ Digital repræsentation er instituttets betegnelse for redigering af billeder gennem programmering, og indeholder introduktion til programmeringsforløbet.

Christine Streit Christophersen (CC) 22 år, 3. Semester, tutor for Digital Design, blev udvalgt for at skabe en mere heterogen gruppe. Hun har som mindre erfaren bruger, i kontrast til TG og LD, der har en omfattende teknisk indsigt, en anden indgangsvinkel til de problemer der kan være.

Analyse

Forventninger

Vi vil i dette afsnit belyse de generelle forventninger vores fokusgruppe havde til instituttet og hvad Steffen Brandorff, og instituttet i forlængelse, mener de forventninger er. Fordi disse personer har forskellige vinkler til forventningerne vil vi i dette afsnit meningskondensere interviewene, hver for sig, og bagefter komme en samlet forklaring.

I forbindelse med forventninger spørger vi SB om computerne på Adorno ikke er alt for mange, hvortil han svarer:

SB: Sådan noget skal indrettes på spidsbelastningssituationer. Vi kan ikke regne med, at vi kan stille faciliteter op som bliver brugt løbende... mange procent. Der skal være nok til, når det brænder på, ved eksamenstid og sådan noget. (Bilag 3, 2:34-2:50.)

Her siger SB, at studerende kan forvente, at der er nok computere i spidsbelastningssituationer, hvilket betyder, at der er rigeligt af maskiner til alle andre situationer, og at det er stillet op i så stort antal, at instituttet ikke forventer at alle computere bliver brugt konstant i en hel semesterperiode. Når vi spørger SB om, hvor meget de nye studerende ved om det studie de går ind til, giver han dette svar.

I: Tror du de studerende ved hvad de går ind til, når de vælger Informationsvidenskab?

SB: Nej og der vil jeg sige: *heldigvis*, for deres forskrækkelse til programmering er simpelthen for stor til at det er rimeligt. (Bilag 3, 29:41-30:00.)

SB antyder her, at hvis de studerende havde viden om det studie de valgte, ville de ikke vælge informationsvidenskab som uddannelse og i stedet finde en anden uddannelse. Det er interessant at ledelsen for Institut for Informations- og Medievidenskab, siger at deres studerende heldigvis ikke ved hvad de går ind til. Da vi spurgte vores Fokusgruppe var svaret noget andet.

I: Hvad forventer I af en IT uddannelse, hvad indebærer det?

CC: Jeg syntes det har været hårdt med programmering i starten, men det er til gengæld blevet blødet⁵ ud efter vi har haft programmering, det er rart at få en masse basisviden, men jeg syntes det er rart at det er blødet ud.

I: Vidste du at du skulle have programmering?

CC: Ja, det jeg godt klar over.

KS: Jeg er fuldstændig enig. Jeg syntes også programmering er hårdt, nu har jeg kun haft den første del af det indtil videre, men jeg var godt klar over at jeg skulle have det, og at jeg skulle igennem det. Men det er nok også noget jeg delvist kommer til at bruge til noget.

⁵ Med "blød" menes der at fagene er blevet mere humanistiske; "de bløde fag".

LD: Jeg havde forventet der var endnu mere programmering på uddannelsen, da det var en IT uddannelse, vi bliver jo sådan set Cand. IT. når vi er færdige. Jeg havde forventet der var meget mere fokus på end der egentlig har været.

TG: Ja..

LD: Jeg er glad for alle de fag jeg har haft, selvfølgelig, men jeg havde da troet der var lidt mere på fokus på det. Jeg syntes ikke rigtig jeg har haft nok, jeg syntes ikke jeg har lært nok, til at jeg syntes jeg går på en IT uddannelse. (Bilag 4, 14:55-16:15.)

Det vil sige at de fire studerende vi har snakket med alle vidste at programmering var en del af studieforløbet, men altså alligevel valgte det. TG og LD er tillige enige om, at der er for lidt programmering. Det kan være, at de udvalgte personer har en forkærlighed for programmering eller at de var blandt meget få velinformede personer omkring sit studie. Alle fire vidste, at der var programmering på studiet, så den frygt SB har for at "skræmme de studerende væk" før de har valgt studiet med programmering, er ud fra fokusgruppen ikke eksisterende. Ledelsen for instituttet regner altså med at nystartede studerende ikke ved at der er programmering. Det viser sig dog, at ledelsen er misinformeret, hvis man skal tro at vores fokusgruppe er en repræsentativ gruppe for de studerende. Nogle mener endda de har *for lidt* programmering.

TG har endvidere bemærkninger til lokalerne:

TG: Gruppelokaler er det latterligt få af i forhold til hvor meget gruppearbejde de ligger op til vi skal lave. (Bilag 4, 51:25-51:40.)

De studerende forventer her tydeligt gruppearbejde på informationsvidenskab, hvilket medfører at de også forventer passende faciliteter til gruppearbejde. På dette punkt er de dog blevet skuffede.

De fysiske rammer på Adorno

Vi vil i dette afsnit analysere vores interviews med henblik på specifikke forhold med terminalrummet og computerne på Adorno. De to interviews har hver deres indgangsvinkel til emnet. Fokusgruppen kan sige *hvad* der er af problemer og *hvordan* terminalrummet og computerne bliver benyttet, og eksperten kan sige *hvordan* computerne bliver indrettet og *hvorfor* de bliver opsat, som de gør.

Lokaler

Vores observation var, at mange havde forskellige problemer med de fysiske rammer for både terminalrummet og Adorno-bygningen i det hele taget. Dette bekræfter vores fokusgruppe:

I: Er I tilfredse med lokalerne?

TG: (griner) Det er vi ikke!

I: Hvorfor ikke?

TG: Jeg har studeret datalogi før og kender tilstrækkeligt mange der læser, så jeg vidste godt hvad risiciene var, og det er desværre generelt for hele uddannelsessektoren at man er sådan lidt... burhøns eller kvæg, eller hvad man skal kalde det. Og med det sagt, så er jeg stadigvæk skuffet over Adorno. Jeg synes, det er så elendig en bygning, man synes det er løgn.

I: Ok?

TG: Jeg synes vores auditorium dernede er en joke – der er ingen strøm, der er kun hældning på halvdelen af gulvet, så man kan kun bruge de første tre rækker og hvis man sætter sig nede bagved i sofarækkerne⁶ kan man ikke se, hvad der står på slidesene. (Bilag 4, 49:30-51:00.)

Her kommer TG med nogle konkrete problemer med auditoriet i Adorno, nogle som er lettere løst end andre. De fysiske problemer med indretningen af rummet; ikke nok hældning på gulvet, for lang afstand fra tavle/slides til de bagerste rækker; er ikke nemme at løse, med mindre man flytter til et andet lokale, men det andet punkt, for lidt strøm, med hvilket der menes strømskik, kunne løses nemt, hvis de relevante mennesker vidste at problemet eksisterede. TG fortsætter sin kritik om andre lokaler:

TG: Der er jo latterligt få gruppe lokaler i forhold til hvor meget gruppearbejde de ligger op til at vi skal lave. (...) Gruppelokalene er en joke, læsesalen er en joke. Det ligner noget der har overlevet siden 1970. Det er så lydt, at man ikke har noget fordel af at sidde der, hvis der foregår noget i de tilstødende lokaler. Der er ikke nok strøm i bygningen.

I: Altså stik?

TG: Ikke bare stik, der er ikke nok spænding. Hvis du tænder alt lyset i loftet går hovedafbryderen.

CC: Og dørene låses på begge sider.

TG: Halvdelen af de gange vi har haft terminalrumstimer på det her semester i programmering⁷, har der ikke været lys i loftet, dernede. (Bilag 4, 51:30-53:40.)

Og CC erklærer sin enighed med TG følgende:

CC: Jamen, jeg er helt enig, især med det der med grupperum. Når vi skulle lave programmering, var det nærmest en kamp. Altså 1-2-3-nu, så løber vi, for at få et gruppe lokale. (bilag 4, 55:00-55:30.)

De umiddelbart observerede problemer med lokaler er altså, for få grupperum og for lidt strømskik og spænding i Adorno. Dette betyder at SB er direkte ude af trit med de studerende, da han mener at det er dækkende til spidsbelastninger, og de studerende mangler lokaler i hverdagen, som ikke kan kaldes spidsbelastninger.

Terminalrum og Computere

I dette afsnit fokuserer vi på Terminalrummet i Adorno og de computere, der står spredt i bygningen.

Hvorfor?

Hvorfor er der et terminalrum? Er det redundant? Vi forsøger at få disse spørgsmål besvaret her, og derved vise de grundlag, der var for at oprette og vedligeholde et terminalrum med tilhørende computere. Denne undren ekkoes også i vores fokusgruppe, hvor følgende finder sted:

LD: Jeg kan ikke se hvad det lokale skal bruges til, andet end til undervisning hvor det kræver at folk har computere. Altså, jeg kan ikke se hvad meningen med det rum er.

TG: Jamen, jeg tror det præcis er, at der er nogen der har tænkt at "det er en IT-uddannelse, så skal vi have et klasselokale med en masse computere".

LD/KS: Ja. (Bilag 5, 27:14-27:25.)

⁶ De rækker, der har hældning.

⁷ Faget hedder nu Digital Repræsentation.

Steffen Brandorff besvarer nogle af disse spørgsmål med dette:

SB: [Terminalrum og computere] skal indrettes på spidsbelastningssituationer. Vi kan ikke regne med, at vi kan stille faciliteter op som bliver brugt løbende... mange procent. Der skal være nok til, når det brænder på, ved eksamenstid og sådan noget. (Bilag 3, 2:34-2:50.)

Dette betyder, at terminalrummet pr. design er beregnet til at være i minimalt brug udenfor spidsbelastningssituationer, hvilket hænger sammen med vores observation, at der er få der benytter det. Han tilføjer endvidere at:

SB: Vi kan ikke forlange af folk, der kommer ind i studiet, at de skal have anskaffet sig en bærbar. (Bilag 3, 3:00-3:25.)

Dette gentager han senere, hvor spørgsmålet igen trænger sig på:

I: Er det for at undgå at tvinge folk til at købe en bærbar, at der står alle de her [computere]?

SB: Ja, det er det korte svar. Vi kan ikke sige hvor mange der har anskaffet sådan en, og hvor mange der vil anskaffe en der er for dårlig til deres behov, hvis de ikke først har et par måneder her, til at blive en smule klogere på, hvad det er for et behov de har. Så det gør jo egentlig, at der er nødt til at være rigeligt. (Bilag 3, 19:47-20:18.)

Argumentet er så, at en studerende eller kommende studerende ikke har tilstrækkelig indsigt i hvilket behov vedkommende vil få på studiet informationsvidenskab, og derfor er der nødt til at være computere til rådighed, som opfylder disse behov.⁸

Dette er dog ikke hvad vores fokusgruppe estimerer:

I: Hvor mange på din årgang har bærbar?

LD (3. årgang): Alle, på nær én.

I: Hvor mange havde da I startede?

LD: 80 procent, tror jeg. En ret god del. Alle der startede var opsat på at få en bærbar, de havde bare ikke fået den købt. (Bilag 5, 27:55-28:23.)

Og CC tilføjer:

CC: Nu er jeg 86'er, og jeg synes at det er fuldstændigt vanvittigt at gå i skole uden at have en bærbar computer, og det er måske fordi jeg er den generation yngre, men jeg kunne slet ikke forestille mig at starte i skole uden at have en bærbar computer. (Bilag 5, 30:15-30:30.)

Vi spørger også om deltagernes observationer fra Adorno, da de alle fire har deres daglige gang i bygningen.

I: Hvis I prøver at tænke tilbage på hvor meget I har været i Adorno, og I har set folk sidde [og bruge computerne], hvor mange sidder der så i forhold til hvor mange computere der er? Altså, bliver de alle sammen brugt?

TG: Nej.

KS: Specielt ikke inde i det der rum⁹ I snakker om, der er der jo stort set aldrig nogen. (Bilag 5, 33:44-34:15.)

⁸ En undersøgelse om årsagen til den utilstrækkelige indsigt, kunne være interessant, da vi erfarede fra vores fokusgruppeinterview, at der er et omfattende kommunikationsproblem mellem administrationen og de studerende. Dette er dog udenfor denne opgaves omfang, hvorfor vi refererer læseren til vores kildeoptagelser.

SB og fokusgruppen er tydeligvis af forskelligt sind, når det gælder om man har bærbar computer på informationsvidenskab. Vi stiller derfor fokusgruppen følgende spørgsmål:

I: Føler I så, at Adornos computere er redundante? Burde der bare stå én printer-computer, og det er det?

TG: Der bør være nogle [computere]. Altså, det vil sige at, for eksempel, da jeg startede holdt jeg tilbage med at købe en bærbar, da jeg havde en stationær PC derhjemme, men de behov jeg havde haft indtil da, der havde jeg prioriteret kapacitet frem for at jeg kunne tage den med rundt, og der får man bare mere for pengene, når man køber noget stationært. Der gad jeg ikke købe en computer mere, som i princippet ville være redundant, og det ventede jeg så med til halvvejs igennem andet semester og der kom vi så til de store eksamener, hvor det så var absolut nødvendigt [med en bærbar], og jeg lånte faktisk også en da vi sad og skrev [teknologihistorie]-opgave, så der havde jeg måske også bukket under lidt tidligere. (Bilag 5, 28:25-29:19.)

Dette stemmer overens med hvad SB udtalte ovenstående. Den studerende, her TG, brugte det første stykke tid på at finde ud af hvad hans behov var, og købte så en bærbar. Dette viser, at alle computere ikke er totalt redundante, og at man ikke bare kan fjerne dem alle. Ud fra LDs udtalelse ovenfor, kan man dog fornemme at antallet af computere kunne reduceres kraftigt uden tab for de studerende.

Hvem bruger det og hvilke problemer eksisterer?

Der er dog nogle brugere af terminalrummet og adornos computere, og hvem det er og hvad de bruger det til, spørger vi også både SB og fokusgruppen om.

I: Hvad regner du med, at de studerende bruger terminalrummet til? Er det kun datalogimodulet, eller er der andre formål?

SB: Der er mange der bare lige går på nettet når de kommer om morgenen, og søger de oplysninger de skal bruge. De laver vel deres opgaver, der eller på deres bærbare. Igen er det svært at sige, for det afhænger af bærbarprocenten. For to år siden, hvor bærbarprocenten ikke var så høj, var der en vis aktivitet, de steder hvor der stod en computer, hvor folk lige loggede ind og lavede småting og større ting. I eksamensperioden var der også flere der sad og arbejdede. (Bilag 3, 16:50-17:40.)

SB erkender her, at aktivitetsniveauet er gået ned ift. for to år siden, hvor bærbarprocenten ikke var ligeså høj. Dette stemmer helt overens med, vores egne observationer og udtalelserne fra fokusgruppen ovenfor. SB tilføjer dog også at:

SB: Hvis vi ser på multimedieuddannelsen¹⁰, så har det været tydeligt at det kræver så mange flere kostbare programmer, at der er en langt større aktivitet, så det handler altså ikke bare om at computere er der, men også at de programmer, som man skal bruge, og vi snakker den store version af Photoshop, Director og Flash, som studerende ikke har råd til at købe. Sådanne ting, gør jo også at der skal være nogle maskiner hvor det kan være på. (Bilag 3, 17:40-18:15.)

Dette indikerer, at multimedieuddannelsen kræver midler som er næsten uopnåelige for studerende, da Photoshop, Director og Flash hurtigt kommer op at koste mange tusinde kroner,

⁹ Der er lidt forvirring om terminalrummet er hele computerrummet, eller det aflukkede "klasseværelse", der er en del af computerrummet. Når vi siger Terminalrummet, mener vi det lille rum, men typisk gælder argumentet for hele computerrummet, da det er computere, der er det interessante.

¹⁰ Supplering på 3 år, som udgives af Institutet for Informations- og medievidenskab.

for en enkelt licens. I vores fokusgruppeinterview siger LD, som selv er på supplerings på multimedieuddannelsen nu, at:

LD: En grund til ikke at fjerne alle computerne, er det der med licensforholdet, altså, der er nogle fag hvor man skal bruge et program, som der måske er licens til. Så ligger de i hvert fald på de computere. Det kender jeg fra suppleringen som jeg går på. Vi skal bruge CS3 pakken, som jo koster 25.000,-, og det er der jo ingen der har råd til at købe. Så kan man sidde på UNI og lave sin opgave. (Bilag 5, 34:55-35:18.)

Der er altså enighed om, at licensforholdene gør, at man er nødt til at have computere på instituttet, således, at de studerende kan følge kurserne. Dette er et argument for at beholde et vist antal af computerne, men ikke nødvendigvis, at de alle skal beholdes.

I lu af denne observation af behov for store licenser, spørger vi SB om det så betyder at der er en årgangsmæssig tendens, i den forstand at når man kommer til at skulle bruge disse licenser bruger man automatisk computerne:

I: Ser du så en årgangsmæssig tendens i brug af computerne? Bruger man dem mere når man kommer højere op i årgangene?

SB: Nej, det tror jeg er modsat. Jo ældre folk bliver, jo større en bærbare har de, og jo mere arbejde kan de lave på den. Hvis så de skal bruge et eller andet specialprogram, så tror jeg vist nok de vender tilbage. (Bilag 3, 18:15-19:05.)

SB mener herved at der er en negativ tendens i brugen af computerne, som man skrider frem i årgangene, selvom man kan vende tilbage til computerne for specielle licenser. Dette stemmer fint overens med hvad fokusgruppen sagde, hvor de ikke kan se et andet formål med terminalrummet end det datalogiske modul og licenserne. SB siger endvidere at:

SB: Brugen af de opstillede computer afhænger også af hvilken måned vi snakker om, fordi der er den langt største brug i september/oktober, og når folk begynder at have bærbare, så står de ledige, og så begynder folk at sidde rundt omkring, på det trådløse [net]. (Bilag 3, 3:35-3:41.)

Dette omhandler første årgang, og der er en klar tendens på denne årgang, både fra vores observationer og SBs eget udsagn.

Konkrete problemer med computerne

Vi har nu fastslået, at der er diverse problemer med lokalerne, terminalrummet og de "ydre omstændigheder", men vi ønsker også at belyse eventuelle problemer med selv brugen af computerne. Vores fokusgruppeinterview fremviser flere eksempler på problemer, blandt andet opstartstid:

TG: Så er der computerne, hvor man timer det sådan, at man tænder den og så går man både på toilettet og går ned og henter en kop kaffe, og når man så kommer op igen, er de klar til at man kan logge ind på det. (bilag 4, 53:40-53:50.)

Dette ekkoes af KS, som senere i interviewet siger dette:

I: For dem der bruger [computerne], fungerer det godt?

KS: Jaeh, når man har ventet et kvarter for at kunne logge på. Det er lidt irriterende med lydfiler, at der ikke er noget lyd på dem, men ellers så er der ikke noget problem. (Bilag 5, 34:40-34:54.)

Udover opstartstid, henvises her også til manglende lydudstyr, hvilket nogle af opgaverne¹¹ på første del af datalogimodulet omhandler. TG nævner også noget generelt om ydelsen på disse computere:

TG: Hvad opgraderer de, når de opgraderer? Umiddelbart minder det om noget der har en performance, der minder om at de er fem år gamle. (Bilag 6, 6:10-6:20.)

Når vi adspørger nærmere til, hvad der kan være en årsag til disse hastigheds- og opstartsproblemer får vi følgende svar:

TG: Der er afgjort et problem med den der standardopsætning. Den har de gjort cirka så bagvendt, som man overhovedet kan gøre det. (Bilag 6, 6:30-6:42.)

LD uddyber dette problem, med dette:

LD: Problemet er det, at de er styret med det her windowssystem med at, når du logger på så downloader den hele dit drev til maskinen. Dvs., der ligger måske 300 studerendes mapper og filer på alle computere, fordi når du logger ind en gang, så hentes alle filerne ned på den, så det bliver fyldt med indstillinger, filer osv., og det er derfor det ikke fungerer ordentligt, tror jeg. (Bilag 6, 6:45-7:09.)

I vores interview med SB kommer dette problem også indirekte på banen via følgende spørgsmål:

I: Jeg har oplevet at hvis vi skulle bruge vores udviklingsprogram, Eclipse, og hver gang vi startede maskinerne op, skulle vi konfigurere Eclipse fuldt fra bunden.

SB: Jeg har godt hørt om det.

I: Ja? Det var sikkert hver gang. Kunne man forestille sig, at flere studerende vælger at købe bærbare i en fart?

SB: Ej, men det er helt galt, og det har været et problem i lang tid. Mindre og mindre i år, har jeg indtrykket af, med udviklingsværktøjerne. Det har noget at gøre med, at når man kommer ind under en central, der hedder "Humanistisk IT"-afdeling, så kan de en hel masse som alle bruger. Jeres hold, det år, er det eneste, det pr, som laver noget der er teknisk vanskeligt... og det betyder simpelthen, at I bliver "stedbørn". I gamle dage, havde vi folk siddende lige ved siden af, som kunne sige "vi skal da ikke rulle dem ud hver morgen" eller hvad det er nu der sker. Gad vide også, om det er noget med det her "roaming login", som svigter. Sådan at, hvis man bare skifter maskinen, så er man nødt til at ...

I (afbryder): Jamen, der var det netop, at hvis man tog den samme maskine igen i følgende time, så virkede det fint.

SB: Ja ok, så det betyder at hver eneste [bruger] skal have logget ind på alle maskiner og konfigureret dem fra bunden. Så virker det!

I: Præcis.

SB: Det er da også for træls! Men giv mig en god medicin. (Bilag 3, 32:32-34:27.)

Denne "roaming login" er netop, hvad fokusgruppen indikerede, var en opsætningsfejl, om end ikke i de samme termer. SB nævner her, at instituttet er kommet under en centraliseret IT-afdeling. Dette er et punkt vi udforsker nærmere senere i analysen, men for nu kan man se den direkte negative effekt, da de eneste teknisk vanskelige opgaver, ikke har nogen til at løse dem. Den sidste bemærkning fra SB, "giv mig en god medicin" antyder at administrationen har arbejdet på at løse problemet, men ikke fået den rette "medicin" endnu. Vi forsøger at finde alternative

¹¹ Da vi lavede python opgaver i introduktion til programmering, skulle vi afspille lydfiler via vores eget program. KS har indikeret til os, at de på første årgang har lavet et lignende program i java.

løsninger i afsnittet om *Humanistisk IT-afdeling og magtens balance*. I fokusgruppen findes følgende argument:

TG: Men jeg synes sagtens man kunne tage computerne op. Altså, dels måske skære 75 % af dem væk, fordi man kan trods alt se, når man kommer rundt dernede en gang imellem, så bliver de brugt. Det kan også være et spørgsmål om, at man ikke lige gider tage en bærbar med den dag, for der ikke lige er plads i tasken, man kan ikke skære dem alle væk. Der skal være nogen. Men de må godt være væsentlig bedre end dem der er, og så tror jeg i øvrigt også, at hvis de var bedre og hvis generelt arbejdsforholdene i Adorno, var bedre end de er, så ville man også se, at de blev brugt mere. (Bilag 5, 31:13-31:47.)

Det kan virke som at sige vand er vådt, men TG pointerer her, at hvis computerne (og de generelle arbejdsomstændigheder) var bedre i Adorno, ville de blive brugt mere. Dette er ikke blot et selvforklaret faktum, da der, hvis der simpelthen ikke var behov for brug af computer, ikke ville være afbenyttelse af dem, lige meget hvor gode de så var. Dette indikerer, at der trods alt er et behov, men det bliver undertrykt af masserne pga. de problemer, der eksisterer med computerne.

Humanistisk IT-afdeling og Magtens Balance

Til dette afsnit hører der noget historie med, som SB forklarer os:

SB: Der var den udvikling, at fakultetet syntes at vi spildte arbejdskraft ved at bruge så meget arbejdskraft på IMV, og så fik de os simpelthen til at slå vores IT-afdeling sammen med deres IT-afdeling. At det så betød, at de kom ned et sted, der kørte mindre effektivt, og derfor havde brug for hjælp, viste sig så. Men nu var det sket, og vi kan ikke få den afdeling igen. Det er politisk umuligt. (Bilag 3, 6:35-7:08.)

SB tilføjer at:

SB: Vi har ikke længere vedligeholdelsesforpligtelsen, det har IT-afdelingen. Så man kan sige at vedligeholdelsen er blevet rykket, fra instituttet til fakultetet og derfor blevet fjernere. (Bilag 3, 8:22-8:33.)

Instituttet havde altså deres egen IT-afdeling, men blev tvunget til at sammenlægge den med det humanistiske fakultets IT-afdeling. Denne assimilering betyder, at IMV mister sit personale, og det forsvinder i bureaukrati og hierarki. Når vi spørger nærmere ind til, hvorfor vi typisk ikke kan få assistance til specifikke problemer, svarer SB således:

SB: Lad mig sige det så groft, at den ledelse [IT-afdelingen] havde, da vi slog det sammen, var politisk grådig og teknisk inkompetent. Og nu er det blevet bedre, simpelthen. Man har nu fået en IT-chef, som synes at det er et servicetilbud, den der afdeling, og som prøver at omorganisere tingene, så det bliver en service. Det det kniber med, det er at have tilstrækkelig, hvad skal vi sige, ekspertviden, til også at servicere os. Fordi, det de har brug for alle mulige andre steder, det er "min windows er gået ned, kom og gør noget", "Word kan ikke det og det". Der er så mange humanister, som ikke bruger andet end office-pakken. (Bilag 3, 35:45-36:37.)

Så det ser ikke ud til at det er bureaukrati der er/var problemet, nærmere IT-afdelingens daværende ledelse. Vi forsøgte også at belyse, hvor magten omkring disse computere lå, og stillede følgende spørgsmål:

I: Hvor meget koster det, at vedligeholde computerne på Adorno og holde dem kørende?

SB: Man kan sige, at det ved vi ikke. Fordi samtidig med at [IT-afdelingerne] blev slået sammen, så blev budgetterne også slået sammen, og det vil sige at det slet ikke er vores budget... det er indviklet det her... Hvis det nu var så vel, at vi var ligesom andre institutter, så ville vi bare blive behandlet som dem, og så ville

det slet ikke være os selv der tog stilling til vores behov, det gjorde IT-afdelingen. Jeg har så gennemført en forhandlingsforløb med fakultetet, hvor jeg har fremhævet, at "Vi er IT-Instituttet og vi har brug for computere til mange ting! Vi er også dyrere, vi skal bruge bedre og mærkeligere end de fleste, og vi skal bruge dem til nogen sære ting. Så vi skal simpelthen have særlige penge." Og det har vi så fået. Så vi har fået et ekstra budget på 400.000,- om året til "særlige ting", og det er så softwareudgifter, dimser af forskellige art og det er forskellen på en standardcomputer til den computer vi vil have. (Bilag 3, 8:36-9:50.)

Dette betyder, at fordi bestemmelsen af budgetterne er blevet fjernere de steder hvor de benyttes, så vil den bestemmende magt altid kun have indirekte information. Hvis der eksisterede en direkte udsendt, som holdt øje med computerne og var i lokalet, ville der være en direkte informationskanal til den bestemmende magt. Dette foreslår vi også for SB, som svarer:

I: Kunne man forestille sig, at de ansatte en person, som på samme måde som AV-medarbejderne, skulle være dernede, så man kunne rapportere problemer til vedkommende.

SB: Det bad vi også om, men det fik vi ikke lov til. Ork, vi har prøvet. (Bilag 3, 36:59-37:21.)

Magten ligger altså hos humaniora, og mere præcis, deres IT-afdeling.

Fremtiden

I dette afsnit kigger vi nærmere på, hvad der skal ske i den nærmere fremtid for computerne og bestemmelsen af den.

I: Kan man sige, at næste gang computerne skal opgraderes, så skal pengene hellere bruges på færre computere, som kan være tilsvarende bedre?

TG: I princippet ja, men problemet er, at det ikke er en institutbeslutning, fordi instituttet aldrig kan gøre de der windows PC'er bedre end Hum IT-opsætningen er. Altså, i princippet, så længe at meget af det er et opsætningsproblem, forventer vi i hvert fald, så kan man købe en eller anden dual-processor, quad-core 16 GB RAM og det ene og det andet, og så ligger du den der Hum IT på den, og så er det stadig fem minutter om at boote. (Bilag 6, 14:04-14:46.)

TG siger endvidere at:

TG: Den grundlæggende problemstilling er jo, at det der halter, er opsætningen og opsætningen er den samme for hele humaniora, og hvis du kigger på hele humaniora, som en helhed, så om du sparer ti maskiner og en enkel mac-mand gør jo nul og en røv til forskel. Der hvor det skal opgraderes, det er jo hum IT, grundlæggende. Det er jo dem der er nogen inkompetente aber. (Bilag 6, 11:26-11:51.)

Ud fra den almindelige studerendes synspunkt, er det altså det humanistiske fakultets IT-afdeling og den opsætning de har lavet på computerne, der er det basale problem. Det ser ud til, at dette problem er på vej til at blive løst, eller i hvert fald forsøgt løst, ved at oprettet en endnu fjernere IT-afdeling for hele universitetet, hvilket SB siger følgende:

SB: Det kan jo blive løst næste gang det centraliseres. Nu siger universitetet jo, at pr. nytår der vil det være besluttet, hvordan den kommende IT-struktur skal være. Der vil så kun være én IT-afdeling på universitetet, så det ryger så *endnu* længere væk. Men, der er en lille chance for at den IT-afdeling kommer ind under DAIMI¹², og da vi ved at DAIMI er "home of the competent", så kunne det godt være at det i virkeligheden bliver bedre. Det kan dog tage de næste to-tre-fire år at få organiseret. (Bilag 3, 38:01-38:42.)

¹² Datalogisk Institut.

Fra Stationær til Bærbar

Denne opgaven handler om brugen af de tilbud instituttet tilbyder de studerende. Da gruppen selv har observeret at lokale 128 i Adornobygningen ikke er særlig anvendt af de studerende gennem studieforløbet før eksamen. Derfor ville det være spændende at undersøge hvorfor de studerende vælger de gratis stationære computere fra i Adorno og spare sammen til deres egen computer. Er dette en indikator for mangel i lokale 128 eller blot fordi bærbar er den letteste måde at arbejde. Dette vil vi belyse gennem spørgsmål til fokusgruppen og SB.

I: Bruger i terminalrummet?

KS: Vi bruger det til terminalrumstimer.

LD: Siden terminalrumstimerne har jeg ikke været der.

TG: (Ryster på hovedet bestemt) Aldrig.

CC: Kun til at printe ud, men vil hellere printe derhjemme. Fordi det tager en halv time om at printe ud [heroppe].

LD: Jeg kan slet ikke se hvad det lokale skal bruges til, andet end til undervisning hvor de bruger computere, jeg kan ikke se meningen med det rum er.

TG: Jeg tror det er fordi, det er en IT uddannelse, så skal vi have et klasselokale med en masse computere.

LD: 90 % eller mere har bærbare computere så... (Ryster på hovedet opgivende). (Bilag 5, 26:53-27:31)

Den eneste som er aktiv bruger af terminalrummet er KS som første års studerende, fordi han modtager undervisning. TG bruger aldrig lokalet, og CC bruger det i nødstilfælde som printcentral. Det vil sige, at de alle sammen har fravalgt stationære computere i Adorno, da disse maskiner ikke har noget brugsformål for deltagerne i fokusgruppen.

LD udtaler at han ikke kan se eksistensberettigelsen for rummet, og TG giver ham ret ved at sige det sikkert er valgt blot fordi informationsvidenskab er et IT studie. Det vil altså sige at vores testgruppe ikke kan se nogen grund til at lokalet overhovedet er der.

I: Er der en tendens om at yngre årgange har flere bærbare?

CC: Ja.

I: Vi kan starte med LD, som den ældste i gruppen, hvor mange på din årgang har bærbar?

LD: Alle på nær 1

I: Alle på nær 1? hvor mange havde da i startede?

LD: (Tvivlende) 80 %. det er en ret god del. Der er en der ikke har nu og nægter at få det. Men ellers tror jeg alle har nu. I starten var alle opsatte på, at de skulle have en bærbar, men havde ikke fået den købt, men så alle var motiveret på at få en bærbar. (Bilag 5, 27:34-28:21)

Så CC mener at det er en tendens at nyere årgange vi have flere bærbare, mens LD kan berette at på hans årgang, hvilket er den ældste i fokusgruppen, havde hele 80 procent allerede bærbar da de startede. Ydermere siger LD også at hele hans årgang var opsat på at anskaffe bærbare, de skulle bare lige købe den.

SB: Den komne politik bliver nok at der ikke bliver ret mange stationære, men at der bliver et veludbygget net og printeradgang og den slags, så det er især det man skal. På den anden side kan vi ikke forlange at folk der kommer ind i studiet at de skal have anskaffet sig en bærbar. Altså typisk er at de først kommer og så i løbet af en 3-4 måneder så anskaffer de en bærbar. Der kan du sige brugen af de opstillede computere afhænger også af hvilke måned vi snakker om.

I: Ja..?

SB: Fordi der er altså langt den største brug i september, oktober og når folk begynder at have bærbar så står de ledige og så sidder folk rundt omkring på det trådløse og bruger det. Så der er sådan et ret forvirret antal hensyn sådan set.

I: Men hvornår tror du cirka det er begyndt at ske, er det inden for de sidste 2 år, at der begynder bærbar at komme ned i en pris så studerende også kan se at det har de råd til deres studiestart?

SB: Ja det tror jeg er en udvikling, der tog fart for en to – tre år siden. (Bilag 3, 03:02-04:05.)

Dette betyder at institutledelsen er klar over, at de studerende har bærbar, og at der vil komme ændringer i antallet af stationære computere. Men det virker ikke umiddelbart som om de kender det høje antal bærbarbrugere, der starter på studiet ved semesterstart. Mere end det, virker det ikke som om, de er klar over det faktum, at de studerende slet ikke benytter lokalet til andet end undervisning. Det SB siger, er at de studerende bruger lokalet meget omkring september og oktober, men i virkeligheden bliver det slet ikke brugt. CC siger at hun bruger det til nøds som printcentral, men fortrækker at skrive ud derhjemme, da det er hurtigere. Vi spørger nærmere ind til en eventuel institut-anbefalet bærbar følgende:

I: Vil I gå aktivt ind og tilskynde at man køber en bærbar, eller stiller i det (Afbrudt af SB)

SB: Vi vil gerne anbefale det, men vi kan ikke stille det som et krav. Og det eneste der virker, det er at stille det som et krav.

I: Ja.

SB: Vi kan heller ikke ligge ryg til at vi siger at "lige for øjeblikket, så er den og den computer" til studerende. Vi må ikke reklamere.

I: Kunne man sige i kunne lave et overordnet overslag, hvor i siger vi vælger fire computer ud fra fire forskellige selskaber med fire forskellige opsætninger. Så kunne man skaffe studierabat fordi de kunne bestilles ind til en hel årgang. Har i overvejet noget i den stil, hvor i siger, vi får tilbud fire forskellige virksomheder som vi ved at de har god batterilevetid, de leverer en ordentlig service og noget i den stil?

SB: Nej det har vi ikke, det ved jeg ikke om vi har ressourcer til, fordi det kræver at nogen laver det og det jeg får at vide alle steder fra det er at der er for meget arbejde og for få ansatte, så... (bilag 3, 45:49-46:56)

SB erklærer her, at instituttet gerne så, at alle studerende havde bærbar, men at de netop ikke kan kræve at studerende køber en. Hvis det var muligt at sætte det som standard, kunne fokus være på at lave et godt netværk til bærbare og understøtte de muligheder for den bærbare i et studiemiljø.

Fra denne analyse er det tydeligt, at både instituttet og de studerende begge føler at den bærbare computer kommer til at blive mere dominerende i fremtiden. Spørgsmålet er bare hvornår. Institutet og de studerende har altså de tilsvarende overordnede mål, men de studerende er nogle skridt foran. Hvad vi kan udlede er, at instituttet kan arbejde sig frem med mindre forsigtige skridt end de gør, og drastisk begrænse antallet af computere i Adorno, da de blot står ubrugt hen.

Konklusion

Vi har i løbet af denne opgave vist en tydelig inkongruens mellem de studerendes forventninger og hvad institutledelsen, repræsenteret af Steffen Brandorff, tilbyder i form af lokaler og computere.

Det er vores konklusion, at der eksisterer et overskud af computere på Adorno og at flere af disse computere kan udfases ved næste opgraderingsrunde. Den basale opsætning ved computerne i

Adorno er den primære årsag til at de studerende forsømmer computerne, endvidere er det stigende brug af bærbare computere en klar faktor i den minimale brug af de opstillede computere. Der skal laves et mere strømlinet system på computerne, så de kan være attraktive for brugere af bærbare, og et mere strømlinet fejlmeldingssystem, både for computere og lokaler.

Der eksisterer endvidere et klart underskud af afgrænsede grupperum, da de store fællesarealer ikke bliver brugt som gruppeområde. Der bør oprettes nye aflukkede lokaler, hvor det er muligt, således at Adorno understøtter en "campus"-stemning, som medfører en arbejdsmentalitet, som direkte involverer bygningen ud over de fastsatte undervisninger.

Hvis der spares halvdelen af computerne, vil der opstå et tomrum, som kunne omdannes til nye gruppelokaler. I fald af, at der ikke kan oprettes gruppelokaler på Adorno, må den naturlige konklusion være, at vi som institut er vokset fra bygningen, da den ikke kan tilbyde det som vi kræver. Der må derfor findes en ny bygning til de studerende fra informationsvidenskab.

Litteraturliste

Flick, Uwe, 2006, *An Introduction to Qualitative Research*, London: Sage Publications Ltd.

Evaluering og Refleksion

I denne opgave ville det have været en hjælp til os selv, hvis vi havde lavet fokusgruppe interviewet før ekspertinterviewet, dette ville have givet os nogle flere emner at snakke ud fra, dette kunne have betydet at de spørgsmål vi spurgte SB, kunne have været begrundet af flere personer fra forskellige årgange i stedet for vores egne holdninger.

Vores fokusgruppeinterview ville have haft gavn af bedre omgivelser. Det er tydeligt under interviewet at fokus forsvinder fra svaret og ender på forbigående eller andre mindre distraktioner.

Vi valgte at bruge fredagsbarens tilstødende lokaler fordi de tilbyder behagelige sofaer i stedet for de normale hårde og institutionelle stole området ellers tilbyder. Vi følte at det var vigtigt at vores interviewpersoner havde det behageligt under interviewet, hvis de ikke havde en god fornemmelse omkring interviewet kunne de måske ønske at gøre deres svar kortere og derved skabe en mindre pointe med deres svar. Den optimale løsning havde været et aflukket lokale med behagelig siddekomfort, god belysning og ro til at fokusere.

Inden vi begyndte på vores interviews kunne vi også have haft glæde af en introduktion til implicite termer. Under begge interviews betegnes terminalrummet som flere forskellige lokaler. Vi mener at terminalrummet er undervisningslokale 128H i Adorno.

Det er vores oplevelse at der er meget begrænset mængde af analyseværktøjer i dette fag. Vi fik til forelæsninger præsenteret 2 analyseværktøjer i form af meningskondensering og

kodning/kategorisering, og Flick tilbyder kun underarter af disse. Det er beklageligt at der ikke er mere end det, hvilket dog betyder at det kan forklares på kortere tid.

Det har taget os betydelig tid at finde ud af hvad analysere egentlig er. Når essensen af at analysere egentlig er blot at sige det samme som de interviewede, virker det som uproportionel meget tid at bruge på forklaring af dette.

Vi synes endvidere at den tidsmæssige placering af faget er uheldig, da den afsluttende opgave uvægerligt tager tid fra andre eksamener. Dette kunne være løst ved at have undervisning først på semesteret.